

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан.

Констатује се да су приведени из просторија Окружног затвора у Београду оптужени Грујић Бранко, Попвић Бранко, Славковић Драган, Кораћ Иван, Филиповић Синиша и Драгићевић Драгутин.

Да су приступили браниоци оптужених адвокати Шалић Миломир, Перковић Мирослав и Ђокић Драган.

Заменик тужиоца за ратне злочине Милан Петровић.

Пуномоћници оштећених адв. Драгољуб Тодоровић и Наташа Кандић.

Суд на сагласан предлог странака доноси

РЕШЕЊЕ

Да се главни претрес настави и да се у наставку доказног поступка саслуша сведок Богдановић Сима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Или Сима. Јел може сведок Богдановић да уђе. Симо.

Добар дан.

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Добар дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви се зовете Симо или Сима?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: -А, Сима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Богдановић Сима, име Вашег оца?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Ђорђе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ђорђе, кад сте рођени?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: 30.09.1949. године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У ком месту?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Мурска Собота, Словенија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да.

Дајте столицу једну.

Шта сте по професији?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Машиновођа и механичар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, је ли радите?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пензионер или незапослен?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Пензионер.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пензионер, где станујете?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: У Руми.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А улица и број?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Др Предрага Вулете 83.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Седите, боље ће се и чути и мало микрофон спустите. Да ли сте можда у сродству или у завади са овде оптуженима Грујић Бранком, Поповић Бранком, Кораћ Иваном, Славковић Драганом, Филиповић Синишом или Драгићевић Драгутином?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте. Ви сте као сведок дужни да говорите истину, давање лажног исказа је кривично дело, запрећена је казна затвора до 5 година. Уколико сматрате да бисте се одговором на неко питање изложили тешкој срамоти и знатној материјалној штети или кривичном гоњењу, нисте дужни да одговарате, али само на таква поједина питања која би Вам била постављена евентуално, молићу Вас да прочитате тај текст заклетве ту испред Вас на глас.

На глас, на глас.

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: А на глас?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте.

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Заклињем се да ћу о свему што пред судом будем питан говорити само истину и да ништа од онога што миј е познато нећу прећутати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала. Јесте ли разумели тај текст заклетве?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Сведок поучен, упозорен и опоменут на дужност казивања истине, након што је положио заклетву наводи:

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пред овим судом у току је поступак против 6 оптужених чија сам имена навела мало час због кривчног дела ратни злочин против цивилног становништва на територији општине Зворник у периоду мај-јули 1992. године, Тужилаштво за ратне злочине је предложило да Вас саслушамо као сведок. Веће је тај предлог прихватило, па смо Вас данас позвали да нам кажете да ли Вам је нешто познато о догађајима присилном пресељењу цивила из села Козлук и Скочић у јуну 1992. године код Зворника, о злочинима у Дому културе Челопек и на пољопривредном добру Економија и месту званом Циглана, фабрика црепа у Каракају и прво да видимо да ли сте Ви били на том подручју у пролеће 1992. године кад је почео рат и ако јесте у ком својству, како сте тамо доспели? Изволите.

Седите слободно, биће Вам лакше ја мислим.

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Могу да Вас замолим нешто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажите.

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Постављајте ми једно по једно питање.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па ја сам управо поставила, јесте ли били у Зворнику?
СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Био сам као добровољац на почетку.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, кад је то? Кад сте дошли, како сте дошли?
СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: У априлу месецу.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како ево укратко како долазите, с ким да ли сами?
СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Као добровољац.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како се ангажујете? Седате, како долазите, којим превозом? Сами, с неким?
СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Аутобусом.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: С ким долазите?
СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Па било је нас 15-так.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли из Вашег места?
СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Па није, било нас је са разних страна.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одакле сте кренули аутобусом?
СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Из Руме.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А одакле су дошли ти други? У Руму су дошли па сте сви кренули из Руме или како?
СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Неки су били из Руме, неки нису.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли то неко организовао? Како сте знали где креће аутобус? Ко Вам је рекао одакле треба да кренете?
СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Аутобус који је први био, са аутобуске станице.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За где?
СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Молим?
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За где аутобус?
СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: За Зворник.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли то редовна линија?
СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Редовна линија да.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како сте Ви кренули, јесте Ви били у некој униформи, у цивилу? Јесте били наоружани?
СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Био сам у униформи, нисам био наоружан.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А одакле Вам униформа?
СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Какве то везе има са овим предметом? Могао сам купити на Бувљаку.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја сам Вас упозорила да сте дужни да говорите истину, Ви сте ваљда то и схватили читајући ту заклетву.
СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Па униформу ми је, пошто сам претходно био добровољац у Хрватској.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, реците. И како стижете, кад стижете у Зворник, да ли се сећате евентуално датума?
СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Не могу да се сетим тачно датума, али то је било почетком априла, не знам да ли је било 6, 7, 8, 9. тако некако не знам тачно, давно је то било.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро и како стижете у Зворник?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Јесам рекао аутобусом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ја не могу заиста ја не знам шта сад Ви очекујете од мене, да Вас ја питам нешто што ја не знам.

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Што Ви хоћете да Вам причам аутобиографију или шта?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, него боравак Ваш у Зворнику, значи долазите у Зворник, где се јављате, коме, шта? Где се организујете, то Вас питам?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Па био сам тамо где су се сви јављали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где су се сви јављали?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Нисам сигуран да ли је «Алкос» или како овако увучена једна зграда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, је ли то у граду?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Не, то је у овоме кад се пређе у Каракају.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ту стиже аутобус је ли?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Не, преко, пешке сам прешао ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где сте изашли из аутобуса у Малом Зворнику?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па сте пешке прешли?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли и ти који су били са Вама?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Да ли су сви кад и ја прешли не знам, али знам да је било доста.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А како сте знали где треба да се јавите?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Питао сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кога?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Па кога сам видео у униформи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И добро шта се даље догађа? Кад сте дошли у ту фабрику кога затичете, коме се јављате, где се распоређујете?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Не сећам се имена, тамо дошли смо у тај «Алкос», тамо смо се јавили и тамо смо добили наоружање, ја мислим да је «Алхос» немојте ме држати 100% мислим да је «Алхос».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Фабрика?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Па нека зграда онако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта је у тој згради стационирано, јесте могли да закључите? Је ли ту била нека војска, полиција, цивили или фабрика ради, шта је ту?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Вероватно била је нека фирма, шта ја знам тамо смо и јели, била је нека менза.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли било војске, је ли било полицајаца, је ли било неких униформисаних?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Било је, било је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу ли имали неке ознаке?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Ко?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ти људи униформисани?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Било је редовне војске како да кажем, како се звала ЈНА тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: ЈНА је ли?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Како да кажем, резервисти оданде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И коме сте се Ви ту јавили?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Не сећам се сад имена, то је гужва, збрка.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли неком војном лицу или неком цивилном или полицајцу или коме?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Па вероватно је био војно лице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта се даље догађа?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Ништа ту смо добили оружје.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оружје, шта сте Ви добили од оружја?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: ПН-72.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А какву сте Ви имали униформу на себи, исту као ти ту људи или друкчију?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Не, имао сам маскирну униформу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Маскирну, ону зелену, је ли, јесте добили ту неку ознаку или нешто што бисте евентуално ставили на униформу?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ко Вам је дао оружје?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Па тамо у том «Алкосу» са леве стране, из једне просторије они су то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И где је даље одлазите, где Вас упућују? Где спавате, где једете, шта радите? Којој јединици се прикључујете?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Ту смо јели, ту смо јели.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Коме припадате, где Вас организују, где Вас прикључују којој јединици, јел постајете припадник неке јединице или остајете самостални?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Па не знам како се то онда звало, било смо тамо, тамо сам се задржао ту негде до почетка маја, не могу тачно да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи од почетка априла до почетка маја?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Па тамо можда негде, не знам 7, 8, 9. који је био април, да ли је био 01. мај, 29. април, 02. мај, кад сам отишао, зато не могу да се сетим тачно датума.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где сте отишли?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: На Мајевицу, у Дубницу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте се са Мајевице враћали?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Где?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Зворник?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико је удаљена Мајевица?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Па ишли смо преко Бјељине и Угљевика, не могу да кажем тачно у километрима, не знам. Прилично, прилично удаљена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је био командант Ваше једнице, колико је Ваша једница у којој сте Ви били бројала људи?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Па било је тамо више јединица, како да се изразим, али неки су остали ту у Зворнику, а неки смо отишли на Мајевицу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, кад сте дошли у Зворник тог почетка априла, је су ли тад већ биле борбе, је ли било неке пуцњаве кад Ви стижете?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Па ја колико сам, можда је било једно не рачунам, сад не знам ја колико је около Зворника било и те војске редовне и то, али колико сам видео то ако су па можда отприлике око 70 људи је ту било, а сад не знам за даље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте свих вас 70 у истој јединици?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Не, са различитих страна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико у Вашој јединици, колика је Ваша јединица формацијски колико је велика?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Не сећам се тачно, али знам тамо кад смо били смештени како зе зове та фирма да ли је грађевинска, можда нас је било око 60 не могу да се сетим тачно, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Је ли имала име јединица у којој сте Ви били?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Не сећам се у оно време, мислим да није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да није имала име? А командант не рекосте ко Вам је?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Откуд знам ко је био командант, кад је требало звали су нас, али ми ту нисмо дуго били. Јер ту смо се расцепили и дошао је један човек тамо из Дубнице са Мајевице, каже да су опкољени од турака и нас један део отишао је тамо, неки су остали ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То причате то почетком маја, је ли?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте Ви онда отишли на позив тог човека?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Или Вас је неко протерао, истерао?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Не, дошао је човек оданде из Дубнице и позвао нас је, они су тамо били опкољени једино село српско.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како се звао тај, да ли се сећате?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Пера, Пера, само моменат. Имао је тамо гумару и неку фабрику Пера, на врх ми језика, имао је гумару Пера на врх ми језика не могу сад Пера, јој сетићу се не могу сад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Петар Јанковић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажите?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Ја мислим да је Јанковић. Петар Јанковић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је неки војник тамо из Дубнице, је ли?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Ма јок, један фабрикант онде у селу да ли је био председник шта је он не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И са ким Ви одлазите то почетком маја тамо на Мајевицу?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Па одлази нас, шта ја знам, да Вас не слажем, па једно можда до 30 људи, не могу тачно да се сетим, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли Вам познато име Жућа, Војин Вучковић – Жућа?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Њега сам видео у Зворнику.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како сте га упознали, јесте га само видели или сте имали неке везе у том војном устројству коме сте Ви припадали?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Кад смо ми били смештени у том «Инжињерингу» или како се, не да ли је «Инжињеринг».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Бараке, да ли су биле неке бараке?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Да, у баракама да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Каракају?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Он је тамо долазио, у Каракају да, он је тамо долазио из те команде, наводно је био неки командант не знам ни ја шта је, али то је било кратко време, тако да му праву функцију нисам установио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Његову?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А из које команде, кажете долазио је из те команде, какве команде?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Па ту из тог где смо прво били ту тај «Алхос» ту где су били сви, шта ја знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А из «Алхоса»?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли он није био Ваш командант, тај Жућа?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Да ли је био, да ли није после чујем од ових да је био, да се он представљао, али не знам ја сам био ту кратко време и отишао даље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је могуће да за месец дана не сазнасте ко је вама командант а војник сте, јесте се Ви некеме ту прикључили некој војсци, јесте Ви били?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Ми смо смештени у те бараке, добровољци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добровољац самостални или?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Ту су били све добровољци у тим баракама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, и ко командује тим добровољцима? Има ли неки први међу свим тим добровољцима или сте свако за себе се борите?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Није свако за себе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па то Вас питам, не знам како друкчије да.

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Тај Жућа је долазио пар пута тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Долазио је да пије кафу или да вам нешто каже, да вам да задатак војни, у ком својству је долазио?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Ми смо тамо били смештени кад су борбе прошле, зато смо и отишли шта ћу тамо кад је Зворник ослобођен и та како се зове Кула тврђава, шта ћу тамо да седим и онда овај човек дошао тај Пера Јанковић, дошао и звао ме, можемо да идемо да им помогнемо, опкољени су тамо у Дубници између, то је између Калесије и Тузле и тамо смо отишли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви примали неку плату за то време у том априлу и почетком маја док сте ту били?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Не могу да се сетим, ја мислим да нисмо али не могу да се сетим, можда је и могуће али.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се сећате имена неких сабораца ваших из јединице?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Знам ови који су отишли са мном, неки су отишли са мном неки су, ту је било јако незгодно у то време зато што је ту био и 01. мај и Ђурђевдан и шта ти ја знам, све се то сложило па су неки отишли кући за славе, неки су остали ту у Каракају, а ми други смо отишли у Дубницу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли Вам говори нешто име Лопов, Филиповић Синиша?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Он је из Руме, он је из Руме.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Из Руме?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте били са њим на ратишту?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Био сам дотле до маја, али је ондак он отишао на славу, после га, а ми смо отишли на Дубницу и онда кад се он вратио са славе, онда је био, ми смо били на Мајевици и нисмо били заједно, како да кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи били сте са њим до када?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Па док нисмо отишли на Мајевицу, док није он отишао кући за овај како се зове.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ђурђевдан?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Ђурђевдан и то да, слава.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли се после више нисте виђали?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Виђали смо се касније.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Много касније?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Да. Е видео сам га, видео сам га али то је било само онако на један дан кад је ослобођена Калесија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад је то било?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Не знам датум, али је било сигурно после то беше 16. или 17. мај кад су оне наше побили у Тузли, па после тога који дан не знам тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где сте Ви били тог 16-17. маја кад су ти у Тузли убијени?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Па у Дубници, јесам Вам сад рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Већ сте били тамо?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, питам Вас зато што имамо овде један списак накнаде резервним војницима, па има и име Богдановић Сима, је ли се сећате јесте добијали неку надокнаду?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Добијао сам са, добијали смо али не могу да се сетим кад, шта, нешто је било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У том периоду док сте били, колико пута да ли се сећате?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Незнам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се сећате на који начин, како би те паре, јесте Ви ишли по новац негде или је неко доносио?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Ја мислим да је донесено ако је било, али не знам да ли је тад било или не могу да се тачно сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад би могло ако није тад да буде и где? На другом месту или у друго време, касније шта?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Не могу да се сетим, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате Драгићевић Драгутина?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Знао сам док сам био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли и он био са Вама у једници?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Не, он је био тамо ту где су смештене те групе добровољаца у баракама, али није ишао са нама у Дубницу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, то док сте били ту где је био и Филиповић, да ли је и он био тада са вама, Драгићевић или не?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Драгићевић је био у Зворнику и остао у Зворнику, а Синиша је отишао кући оно за 01. мај и за славу и од тад га нисам видео ни једног ни другог, а Синишу сам видео кад је Келесија ослобођена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је тај Драгићевић имао неки надимак?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Ја мислим да је то Босанац, нисам сигуран, ако је он.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако је он?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Ако је он.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате неког Кораћ Ивана?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Кораћ, Кораћ, то је овај из Краљева, је ли из Краљева Кораћ тај, знам га, али га знам од много касније, знам га од то је био децембар пре пада Кравице, али на другом терену Дрињача, тамо на другом делу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То није 1992. година?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Зима 1992. на 1993.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Следећа зима, да. А из Зворника?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте га виђали тамо?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли знате његов надимак, да ли је имао он неки надимак можда?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате неког Славковић Драгана?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Не знам, то су ме питали али тога не могу да се сетим, то не знам ко је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А неког мајора Тору, јесте чули за тако нешто?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Не, питали су ме и за то, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко Вас је питао?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Па ови су били, то је било јесенас, зимус кад су били ови из УБПОК-а, како се зове били у Руми тамо и звали ме у СУП и пиали ме.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Полиција је ли?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Па нека двојица инспектора у цивилу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли знате неког Пиварски да се звао?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Њега знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците нам о њему, кад сте га упознали и да ли је он Вама био неки командант, нешто или неком евентуално другом?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Не, овако чуо сам за њега из Хрватске, а упознао сам га кад смо ишли на Кулу, тврђаву и после је био кратко време са мном у Дрињачи, али то је било у зиму 20. или јануар 10. или децембар на јануар како да кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 1992. године?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Да, 1992. на 1993. годину.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је касније, али тад док сте били у Зворнику јесте учествовали негде заједно у неким борбама нешто?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Само тај дан кад смо ишли на Кулу, то пре подне и после.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли знате који су војници били под њим, у његовој јединици, је ли он имао своју јединицу или?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Не знам, само знам да је са њим била нека група да ли су из Борова села, одакле су, које нисам познавао. Мања група нека је била са њим, али нисам познавао људе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, нисам на крају схватила за овог Жућу, на овом списку каже командант Жућа и има и Ваше име Богдановић.

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Ово сам сад чуо да је Жућа командант кад сам већ био тамо и они су имали не знам ни ја како су се звали, били су посебно, како да кажем. А овамо смо били сви заједно, само исто није било одређено како да кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте Ви знали да је Жућа командант неке јединице?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Знао сам касније, чуо сам касније.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад касније?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Па касније јер тај случај кад је ослобађана Калесија, ми смо били Дубница између Калесије и Тузле, ми смо били са ове стране Калесије, а Жућа и неки добровољци и шта ја знам ови како се зову одатле како се зову, добро није битно, домаћи, они су ишли од зворничке стране према Калесији.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али то је када? То је касније кажете то Калесија?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: То је било можда крај маја, после тог напада у Тузли на колону, после тога не сећам се датума ли знам да је било после тога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А јесте чули за неку јединицу да се звала «Жуте осе»?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Да, па ето то је било то, тај Жућа и то за њих сам чуо «Жуте осе», да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте знали за јединицу «Игор Марковић», јесте чули за такву јединицу?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Чуо сам да су после прозвали «Игор Марковић», он је погинуо дечко, он је био из Босне не знам из ког места и он је погинуо кад смо ишли на Кулу и онда су се они који су остали тамо у Зворнику тако прозвали. Сахрањен је у Лозници.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли Вам познато нешто о овим догађајима које сам Вам, да Вам поновим о неким затвореним муслиманима и њиховом убијању, рањавању у Дому културе у Челопеку у јуну?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Не знам, нисам био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Економија, Циглана?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Не знам, нисам био ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Нешто још везано за Филиповић Сенишу и Драгићевић Драгутина?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Ништа Сенишу знам да је из Руме и тако то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате Николић Мирослава, Микца из Руме?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Микца?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Знам Микца.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли га виђате?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Нисам га скоро видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте га видели, а где живи, у Руми?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: То не зна ни милиција, што кажу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ни милиција, па добро, мораће да сазна пошто смо га звали, па нешто на адреси није примио позив.

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Не знам, ја сам питао пар људи, нико не зна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где је он?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли он био са Вама у јединици, ево га овде на списку?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Не, он је био ту са Жућом са овима који су остали у Зворнику, како да кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како он био са Жућом, а Ви са њим на списку код Жуће, како сад то?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Па можда је тај Жућа имао списак нас свих пре него што смо се одвојили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро ја причам пре него што сте се одвојили? Ово је ево на пример један списак од 01. маја?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Ми смо су око 01. маја се, не знам тачно датум, раздвојили, отишли у Дубницу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Не знам тачно датум, али ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате Керкез Драгана?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Он је из Руме.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли и он био са Вама у јединици?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Он је био али кад смо се раздвојили, он је остао у Зворнику, није ишао са нама у Дубницу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко ме је он припадао, којој јединици?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Па тој Жућиној.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Жућиној?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате Матић Зорана?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Матић, то не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Из Ваљева?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате тог?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И добро опет само да Вас још једном питам, нисам схватила за те исплате кажете нешто сте добили, колико је то било реда величине?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Могуће, не сећам се госпођо, знам да су били неки спискови нешто, али.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је те правио спискове?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Појма немам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро то Жућа кад је долазио пар пута, да ли можете да нам опишете један тај боравак, је ли он ту дође нешто да изда неки војни задатак или само прође или?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Обилазио је тамо, а један пут је одвео једну групу, ишли су у неку акцију а то сам сазнао тек после. Не све људе који су били у тим баракама него одређени број.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Вас није?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А кад он дође јесте га Ви доживљавали као свог команданта или?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Он је био тамо да извинете на изразу, неки.....00.29.20 тамо у штабу и не знам тачно шта је био, а после је био као неки командант, а у то време док смо ми били ништа званично он није био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ко је Вама издавао, ко је Вас водио у борбу или већ шта сте радили у априлу, ко Вам је био командант кад сте ишли на Кула град? Ко је водио те добровољце?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Ко је водио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: ЈНА.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па ко је био командант?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Откуд знам кад је ту било неколико јединица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У априлу месецу?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У априлу, говоримо?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Јесте, да у априлу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, на овом списку накнада резервним војницима пише био је на војној вежби, а није у радном односу од 01. до 17. маја, да ли Вам нешто говори тај датум 17. мај? Број дана каже 17. маја? Где сте Ви били 17. маја да ли се сећате?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: 17. маја, највероватније ту, не, не 17. а маја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Маја?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Па маја сам ја већ био у Дубници.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате да ли се повукла војска ЈНА?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Одакле?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Из Босне и Херцеговине, у мају месецу?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Кад сам био у Дубници чуо сам да су се повлачили и да су у Тузли побијени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је тад 15. јуна?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Ја сам тада био у Дубници и тако нам је јављено.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи то, тад сте били у Дубници?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте чули, шта се дешавало?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Па ништа, чуо сам да су наши побијени кад су излазили из Тузле да су побијени, то сам чуо. У Тузли у колони да су доста наши побијени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тада?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: То сам чуо у Дубници сам био у то време.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тад сте били кад је то?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Јесте се враћали после у Зворник?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: После тога, да ли сте се враћали у Зворник?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Касније у јесен сам ишао пар пута да требујем муницију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ми смо овде саслушали у својству сведока тог Војина Вучковића званог Жућу, а да ли сте знали брата његовог Репића?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Видео сам га да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где је он био смештен и јесте били заједно са њим у јединици или?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Не. Он је пар пута са још двојицом, тројицом дошао у те бараке, али није био смештен у баракама, само овако пар пута је био на да кажем пола сата, сат. Само навратио пар пута, а негде у Зворнику су били.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није ту спавао у баракама?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Није, није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико кажете у баракама, колико Вас спава?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Па не знам тачно кажем можда 60-70 људи, не могу тачно да се сетим ја кажем онако од прилике, ту нас је било са свих страна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сведок Војин Вучковић звани Жућа прилично прецизно говори о организацији те своје јединице, па каже о бројном стању јединице, да се јединица звала «Игор Марковић», а како Ви то тек касније сазнајете да је та?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Кад нисам био ту, јер кад је дошао тај Пера да нас зове тамо у помоћ, неки су остали ту са Жућом а ми неки смо отишли тамо, ти што су остали са Жућом они су имали своју после јединицу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте имали Ви неки надимак?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте, је ли знате неког Симу Четника?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко тај може да буде?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Знам да је он покојни.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Једног покојног знам оданде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Покојног?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Да. Па можда је и мене неко звао, звали су нас добровољце сви четници, можда ме је неко тако звао, али.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Војин Вучковић је у свом исказу рекао да је он протерао до 27. априла лично 26 добровољаца због крађе и пљачке, па је остао неки мали број, да ли је Вама познато да су ти добровољци радили неке крађе и пљачке и да ли можете ближе да нам кажете до тог маја док сте Ви били ту, да ли сте Ви тако нешто запазили у Зворнику?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Па знате шта, ми смо били у тим баракама, нисмо ни ишли тако у Зворник, у тим баракама је било јако лоше стање, то је било запуштено и ВЦ и просторије и све па смо се више бавили да то оспособимо буде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је познато Вама да је било неких крађа и пљачки, било од кога у граду?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Па знам да су.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Април, мај?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: У граду су долазили неки од преко и представљали, из Малог Зворника из тог краја, не знам ни ја одакле су са комбијем, знам да је један пут ухватили, а били су неки лозничани ту од нас једни од других кради, па су протерани.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте чули Ви за нека убиства ту неких цивила?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Кога?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Убиства нека неких цивила, муслимана уопште до маја? Јесте чули да су заточени неки људи? Да ли сте чули за неког Марка Павловића?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Чуо сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците нам шта знате о том човеку?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Па шта знам, причало се, неко је причао да је пекар неко је причао да је ДБ-јац, видео сам га онако пар пута, не знам да ли би га сада и познао. Неко је причао да је пекар, неко је причао да је ДБ-јац, е сад шта је не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одакле је тај човек?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Па негде да ли из Бачке или из Баната, тамо негде неко место, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је радио у Зворнику?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Не знам, био је нешто тамо у штабу, шта је био не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Па ту у том штабу «Алхосу», где су били ти.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте Ви имали неки додирних тачака са њим?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, а јесте чули за Бранка Грујића?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Чуо сам, он је био председник општине.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте видели њега некада?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Јесам, пар пута.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где, када?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Па видео сам га у Зворнику касније кад смо били тамо у како се зове на Дрињачи овде па кад сам долазио да требујем муницију у Зворник, онда сам га видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где у? Где сте долазили да требујете муницију?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: У Зворник.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Из Дубнице?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Ма не из Дубнице, касније у зиму.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А у зиму, ма не, питам Вас пролеће ово, мај – јули?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте га тад знали?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тек сте га упознали касније?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Каже Војин Вучковић звани Жућа да је то била нека врста побуне када одлазе добровољци Српске радикалне странке из Руме под командом Симе четника у Калесију?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Нисм ми у Калесију, него у Дубницу, какву Каласију у Дубницу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли то на Вас се односи ово?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Отишли смо у Дубницу на позив Пере тог фабриканта Јанковића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каже, отишли сте.

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Шта ћемо да седимо у Зворнику, Зворник је ослобођен, Кула ослобођена, шта ћемо ми сад тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каже отишли самовољно њих 20-так?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Па отишло је, отишли смо да, ја их звао да идемо да идемо да им помогнемо да су опкољени и ми смо ноћу се пробили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то био неки сукоб са Жућом због вашег одласка, да ли сте ступили у неки сукоб са њим тада?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Па није, нисмо ступили у сукоб, једноставно нисмо хтели шта да тражимо у Зворнику.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он каже да је то било 04. маја, је ли могуће да је то било 04. маја?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Не сећам се, датума се не сећам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте чули за неког Нишког?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Био је неки Нишки, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је тај?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Откуд знам, причало се да је Арканов.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Арканов, а јесте Ви њега видели тамо на терену?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Кога?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па тог Нишког?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Нишког, видео сам га пар пута.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко ме је он припадао? Ко је њему био командант?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Не знам и они су имали своју групу, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где су они били смештени?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: У баракама овде док сам ја био нису, они су били негде у граду, како да кажем у Зворнику, а ово је било у Каракају те бараке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте чули да је Жућа са тим Нишким имао неки сукоб?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То почетком маја кад Ви одлазите, јесте понели и наоружање?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте све понели?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Оно што смо имали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте имали само ту пушку, јесте још нешто у међувремену задужили?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Имао сам пушку и пиштољ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад сте дошли рекли сте да сте добили пушку у «Алхосу»?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А пиштољ?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Касније.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где сте то добили?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Па исто у Зворнику.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Где?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Неко је донео у магацин три, четири пиштоља, чекај да није Жућа, неко је донео ту у баракe три, четри пиштоља.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ту су донети?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте ишли у неки магацин да требујете некада, осим то кад сте дошли?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А муницију, како сте се снабдевали муницијом?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Ту док смо били имали смо муниције оно што смо добили одмах уз оружје, а касније је још донешено у те баракe муниције.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви лично некад ишли негде на неко место где је неки магацин централни или складиште, да ли сте?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Јесам, ишао сам касније, много касније.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А не тог пролећа?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Где сте се хранили док сте становали у тим баракама у Каракају?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: У Каракају, па војени смо у тај како се зове «Алхос».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко вас је возио? Чиме?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Како шта, како кад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли то није близу?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли то није близу «Алхос» и баракe и «Инжињерниг»?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Те баракe су са ове стране моста, а тај «Алхос» је са оне стране моста, мислим са исте стране.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, исте стране Дрине.

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Али није близу, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чиме сте војени, ко вас вози то кад идете на ручак или шта?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Било је ту право да вам кажем и ничијих возила и којечега, како кад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Која су то ничија возила? Где има та ничија возила?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Па то што су ови покупили кад су узели Зворник после им је, чуо сам да је све то после одузето.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који ови?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Па ко је стигао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је возио, ваљда су ти и покупили што возе или?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је возио та ничија возила?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Ко је стигао, сви редом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од кога су покупили?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Из тих кућа у Зворнику.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чије су то куће где нема више власника?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чије су куће те где нема више власника па остану возила?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Како ја да знам чије су куће, муслиманске а не познајем ја власнике.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте чули да је неко исељен са подручја Зворника, нека села муслиманска?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Док сам ја био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте чули је ли, добро. Је ли можете да погледате овде оптужене па да нам кажете да ли неког евентуално познајете?

Хоћете да устанете молим Вас. Ви се само окрените тамо према њима да видите да ли знате неког случајно.

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Знам ову двојицу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Коју двојицу?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Па ову двојицу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је то?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Мислим да овог знам, Синишу знам, а реко би да је ово Босанад, нисам сигуран.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ове друге?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Не могу да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала. Грујића не знате?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Грујића не познајете овде?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Па не знам, кад сам ја њега видео био је црн, мршав, висок.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, седите, седите.

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Не знам, не могу ја.

Констатује се да се сведок окренуо према оптуженима који су устали и да је показао на опт. Филиповић Синишу рекавши да њега зна из Руме и да је то Синиша и показао је на опт. Драгићевић Драгутина рекавши да је то Босанас.

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Ја мислим да јесте, не могу да кажем 100 %, али личи.

Односно да мисли да је Босанац, а за друге је рекао да их не познаје.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажете Брано Грујић кад сте га Ви упознали у зиму те године је био црн.

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: У јесен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У јесен био је црн, висок?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Онако вишљи, мршавији, црна коса.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико је могао да има година тада?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Вероватно је старији од мене, али дуго је то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли имао неке бркове, браду, наочаре, нешто?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Браду није имао, могуће да је имао бркове, али браду није имао колико се ја сећам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ишли Ви у неке акције са тим Филиповић Синишом, у неке борбе за то време док сте ту били?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Ишли смо горе на Кулу то и на Калесију, само што је он Калесијом ишао са друге стране, а ја са ове од Дубнице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте Ви чули да постоји неки захтев да се добровољци ставе под команду града, о томе смо ми овде доста слушали да су били недисциплиновани, да су правили по граду неке ексцесе, да су се људи плашили од добровољаца, да су пуцали по граду, напијали се, па да је био захтев, јесте чули?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Нисам био у граду, док сам био у Каракају били смо у тим баракама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па то питам, за то време док сте Ви ту не могу да Вас питам кад нисте? До 05. маја или већ ког маја кажете док није рецимо Синиша отишао на славу у Руму, а Ви тамо у Дубницу, да ли сте Ви чули да се ико жали на понашање добровољаца у граду Зворнику или шире, је ли Вам познато да су ту неки се ексцеси догађали?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није Вам познато?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вам је позната ова чињеница о којој прича Жућа да је он лично протерао неке те добровољце због крађе и пљачке који су били из Панчева до 27. априла?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате, је ли знате неке из Панчева неке добровољце?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Знам, погинуо је човек како смо га звали,00.44.20 или тако нешто је погинуо на Мајевици, али он је био са нама, он је погинуо на Мајевици у заседи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питања.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Реците ми господине Богдановићу рекли сте кад се ЈНА повукла били сте у Дубници, тако сам Вас разумела?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Да, тамо сам чуо.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: А реците ми шта се дешава са вама добровољцима кад ЈНА одлази, коме Ви припадате формацијски после тога? ЈНА одлази, Ви као добровољци остајете, јел добијате Ви неку врховну команду, шта се са Вама добровољцима?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Остајемо под командом у саставу територијалаца, како да кажем, нисмо били сами тамо. Било је нешто тамо и тих територијалаца.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Под њиховом командом је ли, а реците ми јесте Ви некад повређивани ту у Босни на ратишту?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Јесам.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Када?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: У августу месецу 1992. године.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Је ли Вам неко плаћа неку накнаду за те повреде?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Не, нисам ни тражио.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Нисте ни тражили?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Не.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекосте припадате територијалцима, којој чети кад сте у Дубници, којем батаљону има ли нека формацијска ту?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Е не знам то можете Ви да установите да пошаљете тамо па ће Вам они рећи, ја не знам у оно време ко је која била чета.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Слани смо ми немојте Ви да сумњате да ми радимо тај део, а Ви сте овде сведок, значи сведок.

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Знам, али не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е па добро, то кажите знам, не знам.

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а колико дуго сте Ви тамо у Дубници од тог неког маја до?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Па овако Калесија је пала, ми смо још били у Дубници и онда не сећам се који је био датум кад су Турци навалили и кад су запалили ту Перину, тога што је био председник села, шта је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који би то месец био?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: То.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је било на почетку кад сте дошли у мају или касније?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Не, не, то је било касније, то је морало бити негде у јуну, у јулу месецу. У мају није сигурно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад је пала Калесија?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Не кад је пала Калесија, кад је бала Дубница, Калесија је кратко била у нашим рукама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, кад је пала Дубница, Ви сте где, где сте смештени били тад?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Дошли смо у Бјељину, па из Бјељине у Осмаке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И у Осмацима где спавате, где ко Вам командује? Колико Вас има сад, колико Вас ту бројчано има?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Спавали смо у кућама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А по кућама, колико бораца је ту дошло?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Па, можда 30-так.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте сви једна јединица? Једна формација?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Па били смо сви групно, како да кажем били смо под командом територијалне, како да кажем одбране или.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко командује том Територијалном одбраном у Осмацима, да ли знате име?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Ко ће се сад сетити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро не морате име, ко је ту да ли је то неки?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Војска, војска како да кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то неки човек ту локани из Осмака?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Не, не, права војска, како да кажем, официри.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Која војска?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Да ли се звала ЈНА или како се звала ја не знам, углавном права војска, како да кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, рекли сте Територијална одбрана, па Вас питам да ли је то неко локални ту командант или не?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: То овај 70-80% војске су били територијалци, а официри су били како да кажем са из других места, како да кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте чули нешто о формирању војске Републике Српске и зворничке бригаде и да ли сте некад припадали тој?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците нам нешто о томе да ли знате?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Па не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Знам да је постојала зворничка бригада и све то, тад су и Турци имали своју зворничку бригаду, биле су две зворничке бригаде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад је постала та зворничка бригада, та о којој Ви?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Не знам тачно, не знам тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте Ви некад били припадник зворничке бригаде, обзиром да сте?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Па ја мислим да смо се сви тако водили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од ког периода да ли можете да?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро хвала.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Само два питања. Господине Богдановићу да ли сте Ви командовали неком јединицом? Да ли сте Ви били командант неким људима, некој групи људи?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Одељењу, воду, шта је то?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Одељење, вод, чета?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Добро, могло би се рећи вод или чета, како кад.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Говоримо и мислим кад Вас то питам, ја мислим на ово зворничко време, не то тамо после на Мајевици, него? Молим?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Нисам имао функцију овамо.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Овамо?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Нисам, како да кажем.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли сам ја добро схватио да ли су са Вама у истој јединици били Босанац и Синиша? Са Вама у истој јединици?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Да, да, ту у Каракају.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Не у смислу смештаја да сад тамо спавају, него у смислу оном војном организационом, Ви то добро знате него мало врдате.

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: У истој, да у истој јединици, док се нисмо раздвојили, како да кажем.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Добро, док се нисте раздвојили, после оно у мају дакле били сте у истој јединици?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли Вам говори што надимак Топола? Је ли био тамо неки Топола?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Био је неки добровољац Топола.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Можете га описати?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Па онако вишљи, црн.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Је ли он био са Вама у тој јединици?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Да.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИ: (пуномоћник оштећених) Да ли зна за место Дивич код Зворника?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Дивич, да ли је то оно код Куле, ако је то то.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да, а зна ли шта је било са тим становницима Дивича?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте чули нешто је ли то било српско, муслиманско село, шта се десило?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Треба да је муслиманско, откуд ја знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта се десило са њима доле?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Откуд ја знам, нисам био ту, како да знам.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: А да ли је чуо?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Ја сам био тамо само то пре подне кад смо заузели како се зове, Кулу.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Кулу град, е после заузимања Куле града шта знате шта је било са Дивичем?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Не знам ништа, кад нисам био на том терену.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: А били сте на Кули?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Био сам тај дан кад је Кула узета и никад више.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: А где се налази Дивич у односу на Кулу, знате ли?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Па ваљда доле поред Дрине.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: А да ли знате да је било неких размена, не заробљеника него становништва?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Не.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Не знате, а јел занте избеглице, јел било српских избеглица, да су долазили?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Где у?

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: У Зворник, јесу ли долазиле избеглице?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Док сте Ви били тамо, до маја да ли су долазиле неке избеглице?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Док сам ја био нису.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У априлу?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Нису, ја их нисам видео, одакле избеглице, ја их нисам видео у априлу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па јуче смо чули.

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Видео сам оне домаће људе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, јуче смо чули нека сведочења, а и раније, да је већ до краја априла било скоро 20000 српских избеглица из Живиница, из Тузле, из свих тих предела тамо где су били муслимани у већини?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Могуће, али ја нисам био у контакту, могуће је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте видели, добро.

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Нисам био у контакту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па добро, питање је да ли сте Ви видели.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Јел му познат Алекса Секанић, официр.

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Како?

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Алекса Секанић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Официр војни.

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Познато ми је презиме.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Не сећате се ништа више.

НАТАША КАНДИЋ: Јел можете да нам кажете како сте се окупили, кажете група око 15.

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: С Вама госпођо нећу да разговарам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Окрените се према суду.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Јесте ли чули шта је рекао, каже неће да разговара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чула сам. Реците мени ја ћу поставити питање.

НАТАША КАНДИЋ: Па да нам сведок каже, како су се окупили, каже група од 15 њих.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Руми, ја сам га већ питала.

НАТАША КАНДИЋ: Па није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па питаћемо.

НАТАША КАНДИЋ: Како су се одлучили, каже крећу са аутобуске станице, како одлучују да иду у Зворник, а не на неком другом месту?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како сте ви решили да идете на ово ратиште, кажете били сте раније у Хрватској, па сте се вратили кући у Руму, јел?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И колико сте дуго били кући?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не сећате се. Добро, да ли се сећате како сте, зашто сте одлучили у Зворник баш да идете?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Па ишо сам да браним мој српски народ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Нисам сигурно ишо да браним турке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

НАТАША КАНДИЋ: Каже да су били смештени у тим баракама, и осим да су поправљали неке, каже није било ни ВЦ, јел може да нам опише шта они раде ту док су смештени у баракама, да нам опише да ли иду на линију негде, да ли иду?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи Ви сте рекли да сте учествовали у борбама за Кулу, то је био крај априла, јесте ли још негде ишли имали неке борбене активности, војне акције?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте, добро.

НАТАША КАНДИЋ: Јел може да нам опише шта раде у баракама?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је да су чистили и сређивали.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли је неко из општине долазио у те бараке, да ли их је неко посетио, да ли им је неко одржао неки говор, шта раде ту, шта ће им бити задужења?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел Вам долазио неко од цивилне власти у бараке у Инжињерингу?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Није.

НАТАША КАНДИЋ: Ко им је дневно одређивао да остају у баракама, да се нигде не померају, па онда не знам крећу у Калесију?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па то сам већ питала ко им је командовао он је рекао да је Жућа пар пута долазио, јел имате још нешто да кажете чега сте се присетили везано за командовање?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Немам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко вас је водио на Кул град?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Не знам, ЈНА.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: ЈНА, па ко, ко дође и каже идемо на Кулу, која личност дође, јел дође Жућа или неко други?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Не познајем те офицере, то је било тад и после их нисам видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: После их више нисте виђали?

НАТАША КАНДИЋ: Да нам каже да ли је он ораганизовао ту групу која креће из Руме, да ли је он позвао људе, формирао ту групу од 15?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад сте кренули у Дубницу.

НАТАША КАНДИЋ: Не у Дубницу, кад крећу у Зворник.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Зворник кад крећу. Изволите?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Немам шта да кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немате шта да кажете. Јел не знате или немате шта?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Не знам.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли је сведок члан, био тада Српског четничког покрета, или Српске радикалне странке?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то питање и не мора да одговори, то је питање припадности партији, није. Ако жели може да одговори. Јесте ли били у некој партији или не. Немојте молим Вас преко, то у ходнику ако имате потребу, молим вас немојте колега, па није смешно, овај догађај око кога се ми овде окупљамо већ дуго уопште није смешан, знате. Ја сам зато и рекла сведоку да не мора да одговори. Па ја сам то и рекла, што не значи да он нема право да одговори уколико жели, нећемо у глас. Изволите колега Шалићу, хвала. Немојте сад молим вас то ћете напољу. Изволите колега Перковић питања. Немате хвала. Колега Ђокић нема. Питања, нико нема питања. Ја сам мислила да ће тужилац имати питања пошто је предложио, добро хвала вам.

Да ли сте имали трошкове неке за долазак у суд данас?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико кошта карта од Руме до Београда и назад?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Ја сам дошо са супругом, треба ми пратиоц, инвалид сам.,

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па добро, колико сте платили превоз?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Па платио сам превоз осамсто и нешто динара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: До овде, јел тако, и назад.

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Без овог овде, од железничке. Мислим без по граду, како да кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Таксијем сте дошли, како сте дошли по граду?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Таксијем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико Вас кошта превоз до Београда?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Па осамсто и не знам колко је жена платила.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, и у повратку толико, јел још нешто тражите осим тих 1.600?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Такси за назад и оно док су ме до овде довели.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли можете да ми саберете то. Осамсто за Вас?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И за жену још толико.

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Не, не, заједно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи пута два 1.600, плус.

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: 2.000,00.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Сведок тражи трошкове у износу од 2.000,00 динара, за долазак у суд и повратак.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Исплатити сведоку трошкове у износу од 2.000,00 динара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала што сте се одазвали можете да идете. Довиђења.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Да се у наставку доказног поступка саслуша сведок ЧВОРАК РАДЕ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан, како се Ви зовете?

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: Чворак Радислав.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чворак Радислав, звани Раде или Радо?

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: Раде или Радо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Радо или Раде?

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: Радо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Радо, значи Радислав звани Радо и име Вашег оца?

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: Лазо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рођени сте, које године?

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: 1942.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У?

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: Јануару месецу, село Јардан код Зворника.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јадран?

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: Јадран.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јадран, село Јадран код Зворника. Добро, шта сте Ви по занимању?

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: Ја сам радник обућар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где радите?

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: Сада сам у пензији.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У пензији, а где живите?

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: У том Јардану.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У селу Јадран, код Зворника?

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: Јесте, а радио сам фабрика обуће «Стандард» код Зворника.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви у сродству или у завади са оптуженима у овом предмету Грујић Бранко, Поповић Бранко, Кораћ Иван, Славковић Драган, Филиповић Синиша и Драгићевић Драгутин?

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: Ништа нисам са њима.

Сведок Радислав Перић, од оца Лаза, рођен 1942. године у селу Јадран, СО Зворник, са пребивалиштем у селу Јадран, СО Зворник, по занимању обућар, није у сродству, није у завади са оптуженима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте неки род, добро. Ви сте као сведок дужни пред судом истину да говорите. Давање лажног исказа је кривично дело, предвиђена је и казна затвора до пет година. Уколико сматрате да бисте се одговором на неко питање изложили тешкој срамоти, знатној материјалној штети или кривичном гоњењу, нисте дужни да одговарате, али само на поједина питања која Вам буду постављена. Ја ћу Вас молити да наглас прочитате ту заклетву испред Вас и да тако положите заклетву, да ћете говорити истину. Ево ту имате текст.

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: Заклињем се да ћу о свему што пред судом будем питан говорити само истину и да ништа од онога што ми је познато, нећу прећутати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала.

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: Молим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Има ли ту нека листа са неким псеудонимима, ако буде потребно да поменете неко име, то које је на том списку, ја ћу Вас молити да нам не кажете име и презиме, већ то слово поред, значи немојте имена, ако случајно треба да поменете неко име. Пред Већем за ратне злочине Окружног суда у Београду води се кривични поступак против ових шест лица, због кривичног дела ратни злочин против цивилног становништва. Оптуженима се стављају на терет присилно пресељење цивила из села Козлук и Скочић у јуну 1992. године и злочини у Дому културе Челопек, Економија и Циглана у истом периоду, значи пролеће 1992. године, па да нам Ви кажете,

да ли је Вама нешто, обзиром да сте из Јардана, који је колико беше километара удаљен.

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: Од Зворника?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: Три и по, четири километара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На коју страну?

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: Доле према Бијељини када се иде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када се иде ка Козлуку, ка Каракају?

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се скрене пре Каракаја или после?

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: Прође се Каракај па се скрене.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико онда има још до Козлука, од скретања за Јардан?

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: Тако, до Козлука?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, да, до Козлука?

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: Има једно десет километара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Још од скретања?

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: Од скретања према мом селу из Каракаја, десет километара до Козлука.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Још до Козлука, а колико има од скретања до Вашег Јардана, од главног пута?

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: Има два километра.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли Ви ту живите од рођења?

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: Ту живим и ту сам рођен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имате кућу?

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: Имам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли сте били у лето када се то заратило у Зворнику?

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: Ту, јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Испричајте нам, да ли сте негде били ангажовани војно или било како и да ли сте можда били мобилисани и да ли Вам је нешто од ова три догађаја познато, да ли сте чули или видели нешто од тога? Значи, нас занима превасходно заточавање муслиманских, грађана Муслимана, занима нас судбина људи из Дивича, из Козлука и да ли Вам је познато да су неки људи били затворени у Зворнику или у Дому културе Челопек, на Економији, у Циглани, где сте Ви радили тада?

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: Да ли може?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Може.

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: Ја сам дошао 20. маја 1992. године. То ми је била фирма «Стандард», фабрика обуће где је тада та војска нека скупила се српска и ти неки цивили. То су више били људи цивили онако нешто, дошли ту. Ја не знам ниједног. Ја сам био у граду и одозго наишао, видим неки скуп ту има. Ја сада да видим, као моја фабрика, да видим шта, ушао тамо, они се распоређују нека места ту да буде, да неку војску оснују, шта ја знам, хоће да

обијају врата. Ја сам рекао, имају кључеви сви, резервни у портирници стоје, у гвозденом орману. Ја сам те кључеве донео и дао њима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је 20. мај?

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: 20. мај 1992. године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте до тог дана ишли на посао у фабрику?

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: Не, нисам ја радио, него сам био у чаршији, па сам наишао одозго случајно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Случајно? Па, ко су ти људи што хоће да обијају, ко је то?

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: Откуд ја знам, никога ту нисам познавао. Ја сам њима дао, била је једна кутија од ципела, били кључеви сви резервни, сто и двадесет нека врата има. Њима сам то дао и они су мени рекли да и ја дођем ту да будем. Ја нисам, ја сам отишао кући. После једно, не знам, седам, осам дана, отишао сам доле и остао сам у тој фабрици.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У «Стандарду»?

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: Са њима сам остао у фабрици, са тим људима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У ком својству, како?

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: Остао сам као кобојаги што сам им помогао да им дам кључеве да отворе врата сви и они су сва врата отворили и тамо поседали, радили, шта ја знам шта су радили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви неке од тих људи знали, да ли су они неки Зворничани или неки други?

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: Био је неки Максо, он је, њега сам познавао, али ништа, човек је само водио те људе, а друге нисам знао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то војска или, да ли су то људи униформисани?

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: Нису били униформисани, онако били, а после војска је нека дошла, обучени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви долазили у «Стандард» до 20. маја, од када се заратило?

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: Ту сам ја од 29. маја, ту сам у «Стандарду» ја, дошао сам 29. маја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, него пре, од када се заратило, од априла да ли сте долазили у фабрику до 20. маја?

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: Нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Уопште?

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: Нисам уопште био, стечај био пре рата, пре тог рата, стечај је био те фабрике и она се затворила и није нико радио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви радили уопште када се заратило, пред рат?

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: Нисам у фабрици радио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Него?

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: Него сам радио после при војсци, у тој.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте ме схватили, у априлу када је почела борба за Зворник и то све?

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: Не, не, није радила фабрика.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где сте радили?

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: Није нико радио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте били запослени уопште?

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. И сада долази 29. мај, Ви ту са њима, шта сада Ви радите ту?

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: Оправљам ципеле тој српској војсци, ето то сам радио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И до када сте оправљали те ципеле?

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: Све до краја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чега?

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: Рата.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Које године?

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: 1996.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко Вас плаћа за те оправке?

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: Нико.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како то?

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: И нико није плаћао ту војску, а мене су ангажовали као и ја да сам војник. Ја имам да сам био исто и ја у тој српској војсци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли имате, да ли сте понели то?

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: Нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко Вас је то ангажовао?

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: Па, ја сам ту дошао, ето они су ме ангажовали, шта ја знам ко је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, тај папир шта пише, ко Вас ту ангажује, да ли сте мобилисани?

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: Добио сам, не, не, добио сам ја сада када сам ишао у пензију, тражио од војног одсека, јер тај стаж војни признат је, нешто са увећањем и онда сам отишао у пензију поводом тога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То ме занима, тај војни одсек, како сте то, општине?

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: Општине војни одсек.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зворник?

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте добили од њих?

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: Добио сам решење борац прве категорије.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За ципеле?

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: Не, не пише за ципеле, него пише борац прве категорије.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шалим се мало. И шта сте се борили Ви тамо?

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: Ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ништа?

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: Само правио те ципеле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како долази до тога да Ви будете тај борац сада, то решење добијате накнадно да Вам се признаје борачки стаж, да ли је тако?

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А тог 29. маја, како Ви сада тамо, да ли Ви добијате неки папир да дођете да кажете, ево ја ћу овде бити ангажован, да ли Вас неко мобилише?

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: Ништа, ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко Вам је рекао?

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: Само уписано у књигу једну, оволика књига била, тако подебела и име и презиме, ко си, отац тај, евиденција.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Претходно Вас нико није мобилисао?

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: Нико.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вам је познато да је био проглас овај о општој мобилизацији, наредба у мају?

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: После је тога била.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: После 29. маја?

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: Била је она и пре 20. маја, али после.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је Вас то закачило, то пре 20.?

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: Није, није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не?

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: Није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви били војни обвезник, да ли сте били резервиста?

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: 29. маја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тек тада?

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ко Вас је мобилисао тада?

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: Шта ја знам ко је, неко је ту рекао, остани овде, оправљај војсци ципеле, ти си обућар, ја сам ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте се јављали на неки позив, мобилизацију?

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не?

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: Не, када сам дошао ту, мене су оставили, ја сам ту остао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И коме Ви припадате, каква је то сада војска 29. маја?

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: Па, то је позадина, војска.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Која је то војска?

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: Позадина.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, која је то војска?

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: Како која?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, шпанска, кинеска, југословенска, српска, босанска?

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: Српска, српска.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Српска војска, да, али која формација, да ли је то нека ЈНА, да ли је то нека Војска Републике Српске Крајине?

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: Војска Републике Српске тек је у оснивању, нешто онако, тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А у оснивању. Ко командује том војском у оснивању, има ли неки командант?

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: Е то ја сада не знам тамо за оно, где ко иде тамо да командује, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ваљда сте Ви ту неки војник, ваљда чујете ко је главни ту за ту неку војску?

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: Не чује се то, ја изјутра устанем, у радионицу, у радионици увече до девет, десет сати радим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте чули за неког Благојевић Видоја, неког команданта?

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: Нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте чули за неког Василић, неког Маринка, па неки Босанчић?

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: Нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И 29. маја Ви ту ципеле задужујете и шта се даље дешава, шта се дешава у јуну, где спавате, шта радите?

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: Спавам доле у тој згради.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У «Стандарду»?

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: У «Стандарду».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не идете у село кући?

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зашто?

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: Будеш доле четири дана, па одеш кући један дан, па се опет вратиш доле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи један дан кући, а храну, како добијате?

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: Ту има кувар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кувар у «Стандарду»?

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: Кувар у «Стандарду», има кухиња велика, то је наше фабрике ресторан и ту се кувало за све, ко је год дошао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко сада ту долази, ајде да мало чујемо, ко је ту смештен осим Вас и тих?

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: Не знам ја никога, госпођо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, нисам питала имена, него ко су то, људи, цивили, жене, мушкарци, војници, полиција, ко?

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: Цивили су били прво, па онда, шта ја знам, оснивали су неку ту војску српску, те Српске Републике, па онда ону полицију војну неку, ето то је то основано. После онда су неки ти већи официри долазили да, не знам, нешто, то су неке паравојске.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко је од војске и полиције смештен, колике су те бројчано, колике су те јединице, да ли су то неке веће?

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: Није то било велико, то је било мало скроз. Нешто је било, не знам бројчано, али скроз мало је било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су ти војници имали неку униформу, неке ознаке?

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: Имали су после, оно добили су српску.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када после, то нам ништа, када кажете после, слабо нам то служи.

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: Када су основане, па после тога до једно можда, не знам, пет, шест дана, десет дана, добили су нешто, овде имају српску, амблем онај написан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта је писало на том амблему?

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: Српска, војска Српске Републике.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када је то било, отприлике, у ком месецу?

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: Шта знам то тачно како је то, можда и јули, јуни, јули, шта ја знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јуни, јули?

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: Да, тако нешто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А рекосте и нека полиција, да ли има ту нека полиција да је смештена?

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: Има, то је била војна полиција.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А војна, а ко њима командује?

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: Е то је неки командовао, како се он звао, надимак, Легенда неки.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Легенда?

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: Е сада не знам како му је име, али звали су га Легенда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко ме је он припадао, коме та војна полиција припада, ко је њима?

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: Војсци, војсци Српске Републике.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А не знате ко је командант тој војсци?

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: Па, тај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Легенда?

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: Легенда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Војсци или само војној полицији?

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: Војној полицији.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А војсци целој?

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: Не знам, то не знам, а ово знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, није била цивилна полиција, него само војна ту?

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: Војна полиција, цивилна није била.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ко прави ту храну ту?

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: То су били кувари, професионални кувари који су радили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли сте видели некада да та храна иде негде неким камионима, у неким мањеркама или тако нешто, да се одатле вози негде?

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: Иде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците нам нешто о томе, шта знате.

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: Иде, то је после основана та војска по тим тамо, како се каже, линијама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За војску на линији?

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко вози ту храну?

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: У оним мањеркама вожено.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, а ко то вози?

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: Вози возач, има неки, онај камиончић мали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Исто неки војник?

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: Војник.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је резервиста или неки?

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: Па, то је то српски тај, основане Српске Републике.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли још негде Вам је познато да иде та храна, у неке објекте по граду?

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није?

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, Ви сте у јуну значи ту, поправљате ципеле, то је та војска и то све. Иде ли та војска у неке борбе у јуну, одатле па да се враћа можда?

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: Па, вероватно да иде, не знам ја, ја не идем нигде одатле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, нисам мислила да идете, него да ли видите да иду па да се враћају са неког ратишта?

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: Нема ту пуно, ту нема пуно војске.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нема, колико?

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: То је позадина, шта ја знам, можда, мали неки број скроз. То је нешто као, као, интендантска служба, одржавање ту нешто, не знам шта им је то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то касарна нека, да ли има функцију касарне?

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: Тако нешто као касарна, нема војске.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каква је то касарна без војске, где је војска?

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: Па, негде на линијама тамо, ко зна где.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте чули у периоду у јуну месецу да има неких Муслимана затворених на територији града Зворника?

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: Јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Испричајте нам о томе, шта сте чули, Ви сте ту близу.

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: Е, била је субота, сада не знам који је датум.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А који је месец?

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: Недеља, тај, јун, јули ја мислим да је јули или јуни, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јуни или јули?

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: Јуни, јули, не знам тачно, од та два један јесте. Давно је то било, госпођо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Схватам, добро, субота, недеља.

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: Значи, или у том месецу или у овоме на почетку, тако нешто би могло бити. Ја сам био доле, радио тај мој посао и предвече око једно можда пола осам, летње је време, дошао је тај неки кувар и каже мени, ајде, замолио ме да однесем ја тим Муслиманима вечеру.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кувар каже да Ви однесете?

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: Јесте. И ја сам њега питао, су чим, како. Каже, наћи ћемо неко ауто, па отићи. И он је мени нашао неко ауто, не знам које, седнем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Путнички ауто?

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: Да. Убацам у ауто ону храну за њих горе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како је то било упаковано?

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: Биле паштете и хлеб.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У чему?

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: У кутији, амбалажна кутија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Паштете и хлеб?

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: Паштете у једној кутији, у једној хлеб. И то сам донео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте, да ли сте Ви знали већ да има неки људи, да се њима носи или Ви први пут тада?

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: Нисам ја знао. Он је мени рекао, тај кувар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта каже?

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: Да однесем вечеру, имају Муслимани у затвору у Зворнику.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Зворнику?

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: У Зворнику.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У граду?

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: У граду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви то знали раније?

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: Нисам знао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ту чињеницу.

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: Ни ко је унутра, али то све што се зна, то само они тамо знају, а овамо унутра ти ништа, ти ни од кога не можеш чути ниједну реч, да би ти неко нешто рекао да и ја знам, није ме ни интересовало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта Ви њему кажете?

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: Хоћу, ја сам пристао и однео сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где, шта Вам је рекао, где да идете, у коју зграду?

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: Па, ту затвор, једини је тај затвор имао у Зворнику, нема више ниједан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Која је то зграда, шта је то било пре рата?

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: Ја мислим да се звао «Нови извор» зграда, иза суда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И сада Ви долазите ту и ајде сада да видимо, шта, ко Вас ту сачекује, коме дајете, шта затичете?

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: Ја долазим ту, имају дупла врата, овако врата, тамо су људи унутра. Ја не знам шта је то тако тамо, само су рекли да имају ту људи. Пред тим вратима милиционер, онај прави, није овај војни.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Цивилни?

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: Цивилни.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли га знате?

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: Не знам. Има ту да на вратима чува.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чува?

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: Чува.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ту у приземљу?

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: У приземљу ту, да, где су врата, мислим. И ја сам дошао до њега и кажем, донео сам људима вечеру. И он каже, остави ту пред врата. Ја кажем, јок, хоћу да видим, био сам онако радознао да видим ко, шта, ко су ти људи тамо. И ја сам узео она врата и отворио. То су све људи познати. Ја када сам отворио, они су на ме скочили сви. Ће си, мени вичу и Радо и Раде и Мрга, после на крају, тако да им је било драго што сам ја ту дошао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који су то људи, одакле су?

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: То су све туда Зворничани, Дивич, то су људи били ту, а радили су у тим фабрикама окол, где сам и ја био, четири, пет фабрика је било у Каракају и ти људи су се са мном познавали, а ја сам био у фабрици шеф производње, па тако су мислим са мном комуницирали, ако треба нека помоћ, некога запослити или нешто урадити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шеф производње у «Стандарду»?

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: До када је радио «Стандард» то док сте Ви били?

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: До пред рат.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: До тог стечаја, када је то било?

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: Не знам тачно сада то Вам рећи, али мислим на једно годину пре рата.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И они Вас знају?

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: Мене?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: Знају.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли има неки од тих, нама су долазили ти оштећени из Дивича, многи су саслушани под псеудонимом. Да ли има ту неки, видите та имена испред Вас, друга та цедуља, али немојте читати.

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: Ово или ово овде? Да ли на ово мислите?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дајте ми то, да ли знате неке од тих, али немојте читати име.

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: Нећу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Можда их Ви знате по надимку или по имену или.

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: Не знам овај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који псеудоним?

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: Под «Три» је овај, мени се чини.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Број «Три»?

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: Да бих га знао. Мени се чини, сада, да ли је он био ту, али њега бих требао да знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Што пише «Три» бројевима или ово «3»? Има један је «Три», а један је «3»?

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: Само три.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пише «Три»?

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: Само «Три».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Речима?

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Речима пише «Три»?

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: Не, на крају «Три» овамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, «Три»?

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Као реч, не као бројка.

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: Овде овај «Три».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, то је «3», то је «3».

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: А ја сам мислио «Три».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Три је када пише баш три. Да ли је тај са Дивича?

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: Ја мислим да јесте Дивичанин.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И добро, да се вратимо на те паштете. Ви донесосте то и сада кажете, овај Вам, пристао је тај полицајац?

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: Мало се бунио, али пристао је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте ушли Ви у ту просторију?

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: Ушао сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли можете да нам опишете, каква је то просторија, шта је то?

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: То је била просторија, па онако, солидна, већа просторија. Није било не знам колико, можда једно педесетак или шездесет, не знам, око педесет и нешто. Ту су били у томе. Када сам ја ушао, они су седели овако и ја сам ушао, неки су овако лежали, неки седели. Када су видели мене они су скочили на ме, где си, где си, љубе ме, грле ме, али шта ћу вам ја помоћи, ништа, ја сам немоћан ту. Донео сам да једу, они су узели. Онај мени каже, излази, доста је више, јер сам био можда на пет минута.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У каквом су стању били ти људи, како су Вам изгледали?

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: Добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро?

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: Тада када сам ја био, добри били.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро су били?

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: И психички и физички.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је био неко рањен ту?

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не?

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то било крајем јуна или јула или?

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: Крајем можда и јуна или почетком јула, не знам тачно. Од та два месеца, нешто јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте сазнали касније, одакле они ту, када су ту стигли?

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: Ја сам питао одакле ту, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кога сте питали?

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: Па, овако некога кога сретнем доле у кругу, откуд они горе људи затворени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нико није био рањен, ништа?

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: Није, није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли сте сазнали, колико су још ту били после тог Вашег?

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте још неки пут ту долазили?

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: Не, само тај један пут.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ниједанпута, добро. Да ли познајете Брану Грујића?

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: Брану Грујића познајем површински. Са њим никада се нисам ни руковао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одакле га познајете?

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: Па, познајем га у Зворнику што је био ту, имао је неку пекару своју. Нешто је радио, горе у општини био, то пре рата. Шта ли је радио, да ли је обављао, да ли је неки инспектор био, да ли, не знам тачно шта је обављао. И први пут сам га видео, не знам када је то било, давно. Његов син се оженио у мене онде из комшилука. Ето тада сам, каже, син неки Бране Грујића, њега као овако мало човек отмен, шта ја знам, каже жени. Ето тада сам га видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А када сте Ви дошли у тај «Стандард», Вашу бившу фабрику и када се то ангажујете, да ли сте добили униформу неку?

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не?

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: Нисам ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте икада носили униформу?

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: Нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте?

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: Нисам, јесам онако облачио доле када сам радио, кецеље себи право, пантале.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А војну униформу?

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: Нисам, нисам носио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А то крајем маја, 28., 29. мај, да ли сте ишли у град, у центар?

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: Слабо сам ја ишао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Слабо?

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: Нисам имао потребе никакве горе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико сте Ви високи?

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: Метар и не знам, 56 ваљда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 56?

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: Да, испод ЈУС-а.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Ми имамо овде изјаве више сведока који су били заточени у «Новом извору» и који изјављују да су након тога, после два, три дана боравка у «Новом извору», то су ти Дивичани, крајем маја, пребачени у Дом културе у Челопек. Ја ћу Вам сада предочити њихове исказе, али пре тога да Вас питам, да ли сте Ви некада са Браном Грујићем улазили у тај «Нови извор», у ту управну зграду?

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте?

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево баш тај сведок «З».

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: Што сам ја рекао «Три» овде?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: Ево видите да сам ту негде да га познајем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Прича да им је долазио Брано Грујић, али он каже да не познаје никаквог Чворак Радета по имену, а ево на пример, има још један сведок који каже, сведок под псеудонимом «В», да су то крајем маја, каже да је дошао неки војник, да је носио неки папир и господин Брано Грујић и да је тражено од њих да потпишу лојалност за српску војску и каже, тај војник је рекао да потпишу папир за лојалност. То је био Раде Чворак, тако су га звали, један помали, мајке које су радиле у фирми у «Стандарду» га знају. Па каже, сутрадан 28. маја долази неки полицајац у униформи, тражи десет добровољаца, па су они узели добровољца и каже он да Вас је видео и у аутобусу који је отишао са њима и отпратио њих у Челопек.

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није тачно?

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да сте Ви донели папир, каже?

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да је неки учитељ Мустафа, да ли знате неког учитеља Мустафу, писао нека имена, списак?

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да је неки полицајац донео Вама папир да се потпише лојалност?

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И каже сигуран је да је Брано долазио и да сте Ви били са њим. Па онда овај сведок «Један», под бројем «Један», исто презиме као и онај други, каже да су они смештени ту у «Нови извор», то крајем маја и каже, након сат времена долази тадашњи начелник општине Брано Грујић и Чворак Радо, који је радио у «Стандарду» у фабрици обуће. Имао је, каже, црну униформу, а Брано маскирну. Брано је рекао да се не секирају, да неће бити

проблема, дао им неки списак. Каже, Радо Чвораk је познао свог колегу са посла. Да ли сте знали неког Ахмета Муратовића?

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: Јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Званог Бору?

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: Јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каже овај сведок «Један», кажe, Радо је познао свог колегу са посла Муратовић Ахмета, званог Бору.

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: То када сам донео вечеру, тада сам био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И рекао му, немој пајдо да се бринеш ништа.

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: То сам познао њега ту, њега и његовог сина Мевлу, када сам донео вечеру и има његов син Мевло, може то да потврди, ако треба да дође ту. Ја сам узео један хлеб читав и узео четири паштете и дао њима двојици.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Њима двојици?

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: У ћошку, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Том Бори и његовом сину?

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: И његовом сину.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каже, Брано је рекао да се попишу и учитељ је почео да их пописује и тражио број личне карте, тај учитељ Мустафа.

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: Не знам то, јер тада нисам био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каже ова двојица су питали, да ли су нешто јели, а Радо је донео и цигаре Ахмету.

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: То сам донео тада када је то вечера била, они су мене натерали да одем у Србију, ако ће да признају право. Ја сам отишао у Србију преко моста.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко?

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: Па, ти Муслимани, сви ме познају.

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: Натерали ме тачно, ајде иди, молим те, хоћемо, немамо шта запалити. Ја сам прешао барикаде су биле неке на мосту и ја сам прешао, они су искупили паре, прешао преко моста, узео један пакет им онај, овако амбалажна кутија, те цигаре и донео. Она је жена већ била затворила, ја сам њу молио, отвори, молим те, хоћу затвореницима. Е када сам ја ишао преко моста, они мене питају, где ћеш ти, чича. Рекох, нешто носим вамо нашим оним затвореницима. Он мене и не пита који су затвореници, ништа. Ја сам прошао са оном кутијом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И дали цигаре?

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: И плус једну флашу ракије и то сам донео у оним цигарама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А добро, да ли сте се Ви после тога информисали даље шта се дешава са тим људима?

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: Не знам ништа. Ја знам, чуо сам после, не знам које време, да су у Челопек претерани.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вам се том приликом када сте дошли да им дате те цигаре, неко жалио на нешто, где су били пре тога, нешто?

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: Није нико се жалио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажете, фино изгледају?

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: Сви фино, право, добро. Е сада, који је то дан био ту притвора, затвора, да ли је први, други, трећи или десети, ја не знам, али тада када сам ја дошао, били су сви добри, психички, физички.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али Брану ту нисте виђали?

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: Не, Брано са мном никада није ни поздравио се у Зворнику, јер ја сам био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте чули да су некада ти људи били у Дому културе у Челопеку?

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: Који?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па ти Дивичани?

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: После су они ваљда претерани у Челопек.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: После тог Вашег доласка?

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: Да, да, после тога, дотерани у Дом културе у Челопеку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, Ви сте ипак били у време када су они ту смештени?

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: У затвору први?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Први пут када су смештени?

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: Ја сам доле радио, али када сам однео вечеру, нашао сам их горе, а ја не знам када су они смештени, ни ко их је сместио, ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. И када сте чули да су они пребачени у Челопек?

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: Па, можда, шта ја знам, прошло је једно петнаестак, двадесет дана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су још били у Челопеку када Ви чујете да су они у Челопеку?

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: Јесу били.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од кога Ви сазнајете да су они у Челопеку?

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: Откуд ја сада знам ко је мени то могао рећи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисам мислила лично, него овако, неко Вам каже или Ви се сами уверавате?

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: Ма није сам, него неко је причао ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта су причали?

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: Чињеница је да су били у Челопеку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта причају?

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: Да имају доле пребачени у они затвора одозго.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Они исти да су ту пребачени?

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта још причају?

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: Па, ништа друго не причају, само после тога је дошао тај масакр доле у том Дому, неки је наишао, то су те паравојске тада биле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко Вам то каже?

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: Па, када је побијено, онда се чуло.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Онда се чуло?

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када је то било, после колико дана од када Ви чујете да су они ту?

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: Откуд знам сада, не могу да Вам кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли можете да определите период укупни њиховог боравка од момента када сте Ви чули, па када се дешава тај масакр?

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: Не могу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, ни приближно?

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: Откуд ја сада, да ја ту погрешим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И Ви од некога чујете да се то десило?

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: Чуо сам од некога да се десило.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте чули Ви, ко је њих сместио у тај Челопек?

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: Нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је њих затворио?

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате?

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте се некада интересовали, ко је те људе могао да затвори?

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: Нисам, нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли сте чули шта се после дешава, после тог масакра са њима?

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: Ни то нисам исто знао, после сам чуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су негде пребачени, да ли су ослобођени?

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: Не знам ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ништа не знате?

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: Ништа то не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте чули, да ли је неко од власти сазнао шта се са њима догодило?

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли их је неко спасао, да ли им је неко помогао?

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: Не знам ни то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да су неки лекари долазили?

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате?

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте чули?

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: Само сам после овог завршетка, када је ово већ почело да се враћа тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знам на који период мислите?

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: Сада, сада овај период, када је била она замена заробљеника, оних тамо, оних вамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када, не знам када сада?

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: Е па оно после рата.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па која година, о којој години причате?

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: Па, откуда сада знам које године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли о 1992. причате или не?

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: Не, завршетак рата, после рата. Тај, мога јарана тога Ахмета син, нашао ме је у пошти.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте, син од овог Муратовића?

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: Јесте, Мевло, он ме је нашао у пошти и онако, ја нисам њега видео, ја уплаћивао тамо струју, телефон, када човек мене овако зграби. Ја не могу ништа да му кажем, не знам ко је, када он проговори, Ђе си брате, бабо мој, мени каже.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је и он био?

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је он тада био пунолетан када је био у «Новом извору»?

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: Ја мислим да јесте, јер је радио. Није могао радити ако није имао 18 година. И ту смо се ја и он изљубили, испитали се и он мени каже, оде мој бабо и мени нешто сузе ударише, ја сам га волео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када оде, шта каже?

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када је умро?

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: Па, није умро, убили га тамо у том Дому културе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Муратовић Ахмета?

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта каже син, да ли Вам је испричао шта се догодило?

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: Па, ја њега питам, како је, шта је. Каже, дође неки човек, он је знао ко је, дође и аутоматску пушку, затворио врата.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И тада је он страдао?

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вам је причао још нешто шта им се ту дешавало?

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: Није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није?

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: Е сада он каже, ко је лежао доле на поду, остао је жив, ко је седео, или је ранио или није, а ко је стајао, каже, тај Мевло мени прича, јер он је ту био, то доживео и после су они њега дали у замену неку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како се он зове?

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: Муратовић Мевло, тог Ахмета.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мевро?

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: Мевло.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мевло, добро, да ли сте виђали Муратовић Мевла од 1992. после тога када сте им донели цигаре, па до?

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: Нисам никада.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Никада?
Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: Никада.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А друге ове Дивичане које сте ту препознали?
Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: Ниједног ништа нисам.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте се распитивали шта би са тим људима?
Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: Па, шта ћу ја.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви видели тамо, донели им цигаре?
Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: Шта ћу се ја распитивати.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па можда зато што их знате, што сте пријатељи, можда је то мотив?
Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: Нисам им ја ту могао помоћи ништа.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисам питала да ли сте могли помоћи, него, да ли сте се распитали где су ти људи?
Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: Нисам се ништа распитивао.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта се десило, нисте.
Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: Нисам се распитивао.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте чули на Економији да је био неки такав затвор као у Дому културе?
Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: Нисам.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте чули на Циглани?
Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: Нисам ни то.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте чули да су се нека села муслиманска иселила са општине Зворник, Дивич, Козлук?
Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: Чуо сам Дивич да је се иселио и Козлук.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када сте чули да се Дивич иселио?
Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: Па, не знам опет ти месеци, када је то било.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли пре тих цигара или после?
Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: Не знам, мајкуму, не знам тачно да ли је пре или после.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте чули о том исељавању?
Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: Ја мислим да је можда и пре, не знам.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је то исељавао те људе, шта сте чули?
Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: Не знам ни ко је.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?
Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: Не знам ко је.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате ко их исељава?
Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: Не.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је радио тај посао?
Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: Па, не знам.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Козлук да ли сте чули да се иселио?
Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: И за њега сам чуо да се иселио.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када отприлике, да ли се сећате тог датума?
Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: И то се не сећам.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не сећате се?

